

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เป็นกฎหมายแม่บทที่เกี่ยวกับการศึกษาของชาติ ประกาศและมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2542 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่านักเรียนทุกคนมีความสามารถและพัฒนาตนเองได้และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ หมวด 9 ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 66 นักเรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งติดตามตรวจสอบประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งรัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย เพื่อส่งเสริมและประสานการวิจัยการพัฒนาและการใช้ การประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตสื่อ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2547 : 37-39)

กระทรวงศึกษาธิการ โดยอาศัยอำนาจตามความในบทเฉพาะกาลมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงเห็นสมควรกำหนดให้มีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยยึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ กล่าวคือ เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้างหลักยึดหยุ่น กำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ แต่ละกลุ่มมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นช่วงชั้นละ 3 ปี จัดเฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาจัดทำสาระในรายละเอียดเป็นรายปี/รายภาค ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมถึงจัดให้

สอดคล้องกับความสามารถความถนัดและความสนใจของนักเรียนแต่ละกลุ่มเป้าหมายด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1-3)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าใจถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย ตามเหตุการณ์ต่างๆ เกิดความรู้ความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทนอดกลั้น ขอมรับในความแตกต่างและมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก โดยได้กำหนดสาระไว้ 5 สาระ โดยกำหนดสาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ซึ่งกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้เข้าใจประวัติและความสำคัญ ศาสนา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรมเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เข้าใจและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และธำรงรักษาพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ซึ่งสาระ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรมเป็นสาระที่มีความสำคัญเพราะเป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ การนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเอง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม (กระทรวงศึกษาธิการ : 2544 : 1- 2)

ในการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรที่กำหนดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาการ ได้อย่างแจ่มแจ้งด้วยความรวดเร็ว และช่วยอำนวยความสะดวกให้กับครูผู้สอนในการอธิบายหรือยกตัวอย่างให้นักเรียนมองเห็นภาพได้อย่างใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด (สุนทร คำวงศ์. 2543 : 1-2) ปัจจุบันเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ ถือเป็นเทคโนโลยีที่มีบทบาทโดยตรงกับระบบการศึกษา โดยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สามารถนำเสนอและการแสดงผลด้วยระบบสื่อต่างๆทั้งในด้านข้อมูล รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ และสามารถสร้างระบบ การมีปฏิสัมพันธ์แบบโต้ตอบ ทำให้เกิดการเรียนรู้ในยุคใหม่ประสบความสำเร็จด้วยดี (ปิ่น ภู่วรรณ. 2546: 47 - 48) จากการสังเคราะห์งานวิจัย ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2545 : 18) พบว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ที่บ้านหรือที่โรงเรียนผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ จึงเป็นประโยชน์อย่างมากเพราะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมี

ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะการถ่ายทอดเนื้อหาผ่านทางมัลติมีเดียทำให้เรียนรู้ได้เร็วกว่าสื่อข้อความเพียงอย่างเดียว ช่วยให้ผู้สอนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าพฤติกรรมกรรมการเรียนได้อย่างละเอียดและตลอดเวลา ช่วยให้นักเรียนสามารถควบคุมการเรียนตนเอง นักเรียนสามารถศึกษาเนื้อหาได้อย่างอิสระ ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ตามจังหวะของตนเอง (self-paced Learning) ตามพื้นฐานความรู้ ความถนัดและความสนใจของตนเอง ช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์ใช้คอมพิวเตอร์มีบทบาทเป็นผู้สอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น เมื่อเทียบกับการสอนปกติ ที่ครูเป็นผู้สอน การสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย หรือคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Aided Instruction : CAI) เป็นสื่อที่ได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบและมีระเบียบแบบแผนตามขั้นตอนการพัฒนาและออกแบบซีเอไอ (พิสุทธา อารีราษฎร์ 2551 : 16) โดยเนื้อหาที่บรรจุในสื่อ นั้น ในปัจจุบันจะเป็นแบบสื่อประสมหรือมัลติมีเดีย (Multimedia) เนื่องจากมัลติมีเดียเป็นสื่อที่ทันสมัย มีลักษณะพิเศษ และมีพลังในการสื่อสารอย่างมีชีวิตชีวา ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนด้วยภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว และเสียงช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้เรียน ด้วยเหตุผลที่ผู้เรียนบางคนไม่กล้าถามข้อสงสัย การใช้มัลติมีเดียจะช่วยแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้ โดยตอบสนองความต้องการในลักษณะการศึกษารายบุคคล และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้มากขึ้น ขณะเดียวกันจะประหยัดเวลาได้มาก โดยผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาซ้ำแล้วซ้ำอีก นอกจากนี้ยังถือว่าเป็นสื่อที่สามารถสื่อความคิดไปยังผู้อื่นเพราะสามารถรับฟังได้ทั้งการอ่าน การฟังการเห็นภาพเคลื่อนไหวสมจริง (เย็น ภู่วรรณ. 2546 : 3) สอดคล้องกับบุญง เสम्मอล (2545 : 2) ได้กล่าวไว้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI-Computer Aided Instruction) เป็นรูปแบบ เป็นวิธีการสอนและเป็นสื่อเทคโนโลยีอย่างหนึ่งที่น่ามาใช้เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ประยุกต์เอาคุณสมบัติของคอมพิวเตอร์กับหลักทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ มาใช้ ตั้งแต่การจัดเตรียมเนื้อหาอย่างเป็นระบบ กระตุ้นความสนใจ การให้ การเสริมแรง การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียน ให้สามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้

โรงเรียนประชาพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 เป็นโรงเรียนที่เปิดทำการสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 มีพันธกิจคือ ขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณธรรมนำความรู้ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน พัฒนาบุคลากรเทคโนโลยี แหล่งการเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อม เน้นการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อให้

การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานเดียวกัน โดยพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวการปฏิรูปการศึกษา (โรงเรียนประชาพัฒนา. 2546 : 6)

ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งได้ทำการสอนในสาระพระพุทธศาสนา เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา จำนวน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นเนื้อหาที่เป็นนามธรรม ทำให้ยากต่อการทำความเข้าใจของผู้เรียน จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาโดยสำรวจจากบันทึกผลหลังแผนการจัดกิจกรรมกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถรับรู้เนื้อหาในเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาได้เท่ากัน ส่งผลให้ไม่สามารถนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (เบญจมาศ ไชยเกตุ 2552: 105) จากสภาพการเรียนการสอนที่ดังกล่าวจำเป็นต้องใช้สื่อการเรียนการสอนที่สามารถเคลื่อนไหวได้ ให้ผู้เรียนเห็นภาพเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่นักเรียนมากขึ้น อีกทั้งสื่อจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้หลายครั้ง

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของบทเรียนคอมพิวเตอร์ ทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยจะออกแบบให้บทเรียนมีเนื้อหาที่ชัดเจน มีความสะดวกในการใช้งาน มีรูปแบบการนำเสนอที่ตรงประเด็น เข้าใจง่าย ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจมากยิ่งขึ้น สามารถใช้เป็นสื่อการสอนหรือสื่อเสริมที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียนดังที่เคยเป็นมา

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น
4. เพื่อศึกษาค้นคว้าประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น

5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น

6. เพื่อศึกษาความคงทนของการเรียนรู้ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่เรียนวิชา สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประชาพัฒนา จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน จัดห้องเรียนแบบความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 ห้องเรียน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนประชาพัฒนา อำเภอวาปีปทุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากเพื่อเลือกห้องเรียน จำนวน 1 ห้อง จำนวน 30 คน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการวิจัย ระหว่างวันที่ 21 มิถุนายน 2553 ถึงวันที่ 29 กรกฎาคม 2553 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

3. กรอบเนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัย มีดังนี้

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา จัดแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 หน่วย ดังนี้

3.1 หน่วยที่ 1 หลักกรรม

3.2 หน่วยที่ 2 จันท์ 5

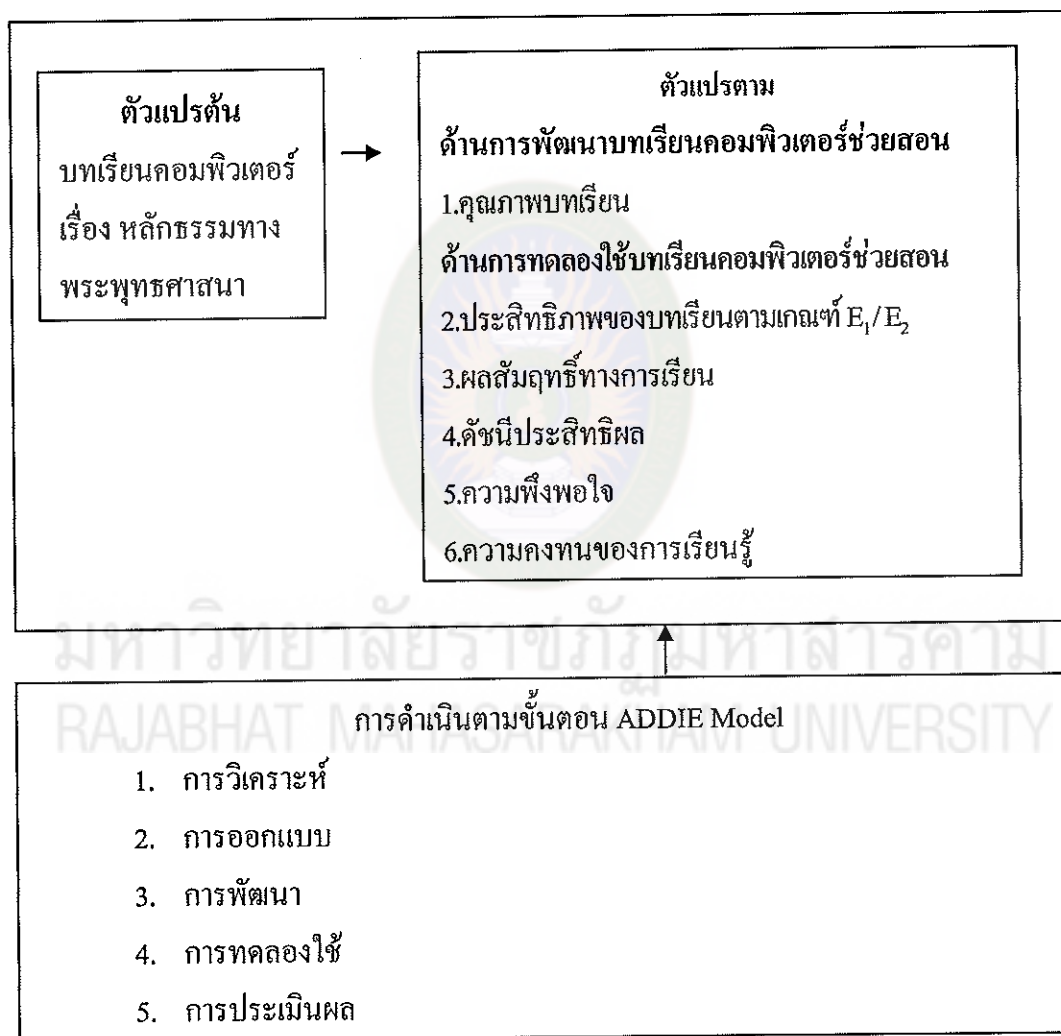
3.3 หน่วยที่ 3 การสงเคราะห์บุตร

3.4 หน่วยที่ 4 การสังเคราะห์ภรรยา (สามี)

3.5 หน่วยที่ 5 ความสันโดษ

4. กรอบแนวคิดการศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษาในครั้งนี้ อธิบายโดยแสดงให้เห็นภาพความสัมพันธ์ของตัวแปรต้น และตัวแปรตามที่จะศึกษา ดังแสดงในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแผนภาพที่ 1 การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามวิธีการเชิงระบบ System approach ตามรูปแบบ ADDIE Model (พิศุทธา อารีราษฎร์, 2551 : 64 -70) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการวิเคราะห์ ขั้นตอนการออกแบบ ขั้นตอนการพัฒนา ขั้นตอนการทดลองใช้ และขั้นตอนประเมินผล ตัวแปรต้นที่ศึกษา คือ การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ที่พัฒนาขึ้น และตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านการพัฒนาบทเรียนประกอบด้วย คุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น และด้านการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์ E_1/E_2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คำนวณประสิทธิภาพของการเรียนรู้ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและความคงทนของการเรียนรู้ของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง สื่อมัลติมีเดียที่ประกอบด้วยภาพ เสียง และภาพเคลื่อนไหว สารการเรียนรู้สังคมศึกษา เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ได้แก่ หลักธรรม ชั้นที่ 5 การสงเคราะห์บุตร การสงเคราะห์ภรรยา (สามี) และความสันโดษ

2. มัลติมีเดีย หมายถึง สื่อที่นำเสนอผ่านจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งประกอบด้วยตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอ ในการวิจัยนี้มีเฉพาะตัวอักษรภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง

3. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง อัตราส่วน ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 งานวิจัยนี้ได้กำหนดไว้ที่เกณฑ์ 80/80 โดยที่

3.1 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบ หลังเรียนของแต่ละหน่วย เทียบกับคะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียนของแต่ละหน่วย

3.2 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนจบบทเรียนทุกหน่วย เทียบกับคะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3 ข้อตกลงเบื้องต้น ผู้วิจัยได้นำค่าประสิทธิภาพที่ได้ตามเกณฑ์ E_1/E_2 ไปพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพของบทเรียน (ฉลองชัย สุรวัดตน สมบูรณ์, 2528 : 215) ซึ่งใช้เกณฑ์ดังนี้

สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดบทเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกินร้อยละ

2.5 ขึ้นไป

เท่ากับเกณฑ์เมื่อประสิทธิภาพของชุดบทเรียน เท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกินร้อยละ 2.5

ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดบทเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนจากการประเมินนักเรียน

หลังจากศึกษาจากบทเรียนจบแล้ว โดยพิจารณาพัฒนาการด้านความรู้ของนักเรียนจากคะแนนความสามารถของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นแบบทดสอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา หลังจากที่ได้รับจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยวัดค่าเป็นคะแนนจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

7. ความคงทนของการเรียนรู้ หมายถึง การคงไว้ซึ่งผลการเรียนหรือความสามารถของนักเรียนที่จะระลึกถึงความรู้ที่เคยมีประสบการณ์ที่ผ่านมา หลังจากเวลาผ่านไปชั่วระยะเวลา 7 วัน และ 30 วัน โดยเริ่มนับจากวันที่สอบหลังเรียน (Post-test)

8. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าของการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่พัฒนาขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนกับคะแนนเต็ม

9. คุณภาพของบทเรียน หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อบทเรียนที่พัฒนาขึ้น โดยวัดเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจากแบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ประโยชน์การศึกษา

1. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนที่พัฒนาขึ้น มีความรู้ มีความเข้าใจ ในสาระที่เรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น เนื่องจากนักเรียนสามารถนำไปศึกษาด้วยตนเอง หรือสามารถเรียนซ้ำได้ตามความพร้อม ของแต่ละคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ครูผู้สอนมีบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยภาพนิ่ง เสียง และภาพเคลื่อนไหว เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดทำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและพัฒนาการเรียนการสอน ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และกลุ่มสาระอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY